

בש"פ 2411/15 - מדינת ישראל נגד גולן דנה

בבית המשפט העליון

בש"פ 2411/15

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

העוררת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: גולן דנה

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז (כב' השופטת ד' עטר) במ"ת 61164-02-15 מיום 2.4.2015

תאריך הישיבה: כ"ד בניסן התשע"ה (13.4.2015)

בשם העוררת: עו"ד תמר פרוש; עו"ד מורן טרבלסי

בשם המשיב: עו"ד בני נהרי; עו"ד שוש חיון

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז (כבוד השופטת ד' עטר) מיום 2.4.15 במ"ת 61164-02-15, לפיה שוחרר המשיב ממעצר בתנאים מגבילים.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של ייבוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 בצירוף סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (ת"פ 61133-02-15).

לפי המפורט בכתב האישום, המשיב יזם וסיכם עם שני בעלי חנויות למשחקי מחשב, אבי זיונץ ותומר אביבי (להלן: אבי ותומר בהתאמה), כי ייבא עבורם 66 קונסולות משחק XBOX בשתי עסקאות, 38 קונסולות מהולנד ו-28 מאנגליה, ובתמורה יקבל 10 מהקונסולות ו-9,900 ש"ח. תחילה סיכם המשיב עם אבי לייבא עבורו 38 קונסולות מהולנד, ונסע עם חברו דני ארליך (להלן: דני) לאמסטרדם שם רכש את הקונסולות, אולם הותירן במחסן ולא שלח אותן לארץ. לאחר מכן, סיכם המשיב עם אבי ותומר שייבא עבורם 28 קונסולות נוספות, הפעם מאנגליה. עוד טרם שהוחל בצעדים לרכישת הקונסולות מאנגליה, נסעו המשיב ודני בשנית לאמסטרדם, שם הטמין המשיב, בעצמו או באמצעות אחר, בתוך חמש מהקונסולות, סם מסוכן מסוג MDMA גבישי (אקסטזי) (להלן: הסם) במשקל כולל של 4,920.5 גרם. המשיב ודני נסעו מאמסטרדם ללונדון והעבירו את 38 הקונסולות לבית חברה לואיס דמיטריוס (להלן: לואיס) ושבּו לארץ. אחר השלמת האמור, הזמין המשיב 28 קונסולות נוספות מאנגליה, לואיס אסף אותן, ושלח את הקונסולות כולן במשלוח אחד הממוען לתומר, אחד מבעלי החנויות.

בבדיקת השיקוף על-ידי עובדי המכס באנגליה נתגלה הסם בחמש קונסולות, ולאחר בדיקה שאימתה שמדובר בסם, הן נארזו בנפרד. עם הגיע המשלוח לארץ החליפו שוטרי משטרת ישראל את הסם בחומר דמה בארבע מתוך חמש הקונסולות. שחרור המשלוח עוכב בידי המכס, ולכן הורה המשיב לאבי להחליף את חברת עמילות המכס לחברה אחרת בה עבד מכרו של אבי, והפציר באבי ותומר פעמים רבות ללחוץ על חברה לשחרר את המשלוח. ביום 4.2.2015 בשעה 10:30 הגיע המשיב אל חנותו של אבי ומסר לו כי ראה באינטרנט שניתן לשחרר את המשלוח. המשיב הלך ושב לחנות מיד עם הגיע המשלוח, ונעצר בעת הטיפול בקונסולות.

3. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה. אחר טיעוני הצדדים, ניתנה ביום 22.3.2015 החלטת בית המשפט המחוזי (כבוד השופטת ד' עטר).

4. בהחלטתו קבע בית המשפט, כי אין מחלוקת בענין חלק הארי של עובדות כתב האישום המתארות את ההשתלשלות הכוללת בדבר עריכת העסקאות ביוזמת המשיב, ומכלול הצעדים שנקט למימושן, לרבות נסיעותיו להולנד ולאנגליה, אחסון הקונסולות בכל אחד מהיעדים והעברתן מהולנד לאנגליה על-ידי המשיב עצמו. המחלוקת נסובה סביב הראיות לביצוע עבירת הסמים על-ידי המשיב, בהיותן נסיבתיות.

בית המשפט פירט את המארג הראייתי הנסיבתי העומד לחובת המשיב, ובתוך כך הצביע אף על חולשות שסבר כי קיימות בראיות. מארג זה ראשיתו בכך שהמשיב הוא אשר יזם את העסקאות והוא אשר הוציאן לפועל, תוך מעורבות ומאמץ חריגים, בכך שטס פעמיים להולנד, פעם אחת לרכישת הקונסולות ופעם שניה להעברתן מהולנד לאנגליה בעצמו אל חברו באנגליה. לכך הצטרפה העובדה שהסם נמצא דווקא בקונסולות שהובאו מהולנד, וכי המשיב לא ביצע את הזמנת הקונסולות מאנגליה למימוש העסקה השניה אלא לאחר שהעביר בעצמו ובפיקוחו האישי לאנגליה את הקונסולות שנרכשו בהולנד בעסקה הראשונה. ואולם, בית המשפט הצביע אף על כך שלואיס, אשר החזיק בקונסולות באנגליה עד למשלוחן, לא נחקר על אף היותו חוליה מהותית בשרשרת העברת הסם, וציון כי העדרה של גרסתו מעיב על עוצמת המארג הנסיבתי.

למארג הראייתי הנסיבתי העומד לחובת המשיב הצטרפו גם העלויות הכספיות הניכרות שהיו כרוכות בפעולות שביצע המשיב - שתי טיסות שלו ושל חברו, עלות האחסון בהולנד, ההעברה מהולנד לאנגליה. עלויות אלה לא התיישבו עם התמורה שקיבל המשיב בשתי העסקאות בערך כולל של כ-18,000 ₪. לכך יש להוסיף את העובדה שהמשיב נתון

בחובות כבדים וכי שווי הסם עומד על כחצי מליון ₪. אף שתיתקנו של המשיב במענה לשאלות בדבר כדאיות העסקה מחזקת את התשתית נגדו בענין זה. עוד יש לציין את רשימת החובות שערך המשיב בכתב ידו, בה נכתבה המילה "אבנים" בצד החובות לגורמים השונים אשר פורטו בה, מינוח שלטענת העוררת מהווה שם קוד לסם, בהיותו במצב גבישי. מחקירת המשיב אכן עלתה אפשרות שהכוונה לסם, אולם בית המשפט ציין, כי החקירה לא מוצתה בענין זה, שכן המשיב לא נשאל במפורש לפירוש המונח, והנושים הנזכרים ברשימה לא נחקרו.

בית המשפט הצביע אף על הענין הבלתי שגרתי שגילה המשיב במשלוח למן הגיעו לארץ ועד לשחרורו, הקשר שיצר עם אבי בתדירות מעוררת תמיהה, על מנת לבדוק מקרוב את התקדמות השחרור, התייצבותו בחנות מידי יום והעובדה שהוא היה הראשון לבשר לאבי כי המשלוח אושר לשחרור.

אשר לשלב קליטת המשלוח בחנות, בית המשפט הצביע על כך שהמשיב הגיע רק לאחר שאבי ועובד החנות סיימו לפתוח את האריזות, אולם לא ראה בכך ראייה לאי מודעות המשיב לסם, כיוון שהמודע לעובדה שהסם מוטמן בקונסולות, מודע גם לכך שיש לפרקן כדי לחשוף את הסם. בית המשפט הוסיף והצביע על כך שהמשיב השתהה טרם כניסתו לחנות, ומהודעתו עלה כי חשד שהמשלוח עבר בדיקת משטרה. עם זאת בית המשפט ציין, כי לא הובאו לפניו ראיות לדרך בה היה אמור המשיב לזהות את הקונסולות בהן הוטמן סם, למעט העובדה שנשאו מספר סידורי מסוים, והוסיף כי המשיב הותיר בידי אבי אריזה אחת שנחשדה כמשומשת על מנת שיבצע בה פעולה טכנית, על אף שהדבר סיכן אותו בחשיפת הסם, וכי המשיב ואבי מיהרו להוציא מן החנות אריזה אחרת, זו אשר הכילה סם, בסוברם כי היא מכילה מטען חבלה נוכח משקלה החריג.

בסיכום החלטתו קבע בית המשפט, כי כלל המארג הראייתי הנסיבתי מקים תשתית לכאורית בעלת פוטנציאל להרשעת המשיב, אולם נוכח תהיות וחולשות בראיות יש לשקול האם ניתן להסתפק בשחרור המשיב לחלופת מעצר. לשם כך הורה בית המשפט על הכנת תסקיר מעצר.

5. בתסקירו ציין שירות המבחן, כי המשיב התמקד בהצגת כוחותיו ונסיונותיו להתקדם כלכלית ושלל לחלוטין כל מעורבות בתחום הסמים. התרשמות שירות המבחן היתה, כי לא ניתן לשלול סיכון לפניה לפתרונות בעייתיים ושוליים סביב צרכיו, כיוון שהמשיב נוטה לטשטש גבולות וליטול סיכונים ללא חשיבה מעמיקה על ההשלכות, ומקיים קשרים עם דמויות שוליים תוך קושי לגלות הבנה לאופן בו קשרים אלה עלולים לסכן אותו. עם זאת, נוכח ההתרשמות החיובית מן המפקחים שהוצעו במסגרת חלופת המעצר, המליץ שירות המבחן לשחרר את המשיב למעצר בית מלא בבית אמו בפיקוח אמו, אחיו ובן דודו, ובצירוף צו פיקוח של שירות המבחן על מנת שהשירות יסייע למשיב לזהות את מוקדי הסיכון שעמדו ברקע למעצרו.

6. ביום 2.4.2015, אחר דיון נוסף בו נשמעו טענות הצדדים ביחס לאפשרות השחרור לחלופת מעצר, החליט בית המשפט לשחרר את המשיב בחלופת מעצר, נוכח קביעתו כי התשתית "אינה בעוצמתה המרבית", המשיב נעדר עבר פלילי ושירות המבחן מצא כי יש בחלופת המעצר המוצעת משום גורם פיקוחי המצמצם סיכון. לפיכך הורה לשחרר את המשיב למעצר בית מלא בבית אמו בראשון לציון, בפיקוח אמו, אחיו ובן דודו, בצירוף צו עיכוב יציאה מן הארץ והפקדת דרכון, התחייבות עצמית בסך 200,000 ₪, הפקדה בסך 50,000 ₪, ערבות צד ג' בסך 100,000 ₪ ואיזוק אלקטרוני.

7. על החלטה זו הוגש הערר שלפני. יצוין, כי בית המשפט המחוזי עיכב את ביצוע החלטתו עד ליום 3.4.2015 בשעה 10:00. בדיון לפני ביום 3.4.2015 נעניתי לבקשת בא-כוח המשיב, בהסכמת המדינה, לדחות את הדיון, והוריתי על הארכת מעצרו של המשיב עד למתן החלטה אחרת.

8. במסגרת הערר ובדיון לפני טענה המדינה נגד הקביעה בדבר חולשה בראיות המעיבה על עוצמת הראיות לכאורה. כן טענה, כי אין בחלופת המעצר כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב.

המדינה מצביעה תחילה על הראיות המרכזיות העומדות לחובת המשיב, עליהן הצביע אף בית המשפט, וביניהן: העובדה שהמשיב הוא שיזם את העסקאות ודאג אישית להוציאן לפועל, ולשם כך אף טס פעמיים להולנד, ואף פיקח אישית על העברת הקונסולות מהולנד לאנגליה; חוסר כדאיות העסקאות בשים לב לעלויות הכספיות בהן נשא המשיב למימושן אל מול התמורה שקיבל בסך כ-20,000 ₪, אשר הסברו מצוי, לטענת המדינה, בתמורה הגבוהה הצפויה מן הסם ששווי כחצי מיליון ₪, אשר יש בה להעמיד פתרון לחובות הכבדים בהם נתון המשיב. שתיקת המשיב בענין כדאיות העסקה מחזקת מסקנה זו; הענין הבלתי שגרתי שגילה המשיב במשלוח, תדירות הקשר עם אבי בשיחות טלפון, הודעות טקסט רבות וביקורים יומיומיים בחנותו, והעובדה שהיה זה שבישר לאבי שהמשלוח אושר לשחרור והתייצב בחנותו רבע שעה לאחר שהגיע לחנות.

המדינה חולקת על החולשות עליהן הצביע בית המשפט בהחלטתו, וכן על משקלן וכרסומן בתמונה הראייתית האמורה. לטענת העוררת, לא נכון שהמשיב הותיר בידי אבי מכשיר שנחשד כמשומש לבצע בו טיפול טכני, אלא מהראיות עולה כי אמר לאבי "שים אותו בצד אני אקח אותו". אשר לרישום המשיב "אבנים" ברשימת הגורמים להם חייב הוא כספים מצינת המדינה, כי נכון הוא שהמשיב לא נחקר במפורש באשר למשמעות המילה "אבנים", אולם המשיב אישר את אמירת החוקר כי רשימת החובות היא מפורטת לרבות "מה האקסטות ומה לא האקסטות", מה גם שרשימת חובותיו הכבדים של המשיב מלמדת על המניע לביצוע העבירה.

אשר ללואיס, המדינה טוענת כי אין בעובדה שלואיס לא נחקר כדי לפגום בעוצמת הראיות. בהיות לואיס אזרח בריטי הגישה העוררת בקשה לסיוע משפטי בין מדינות על מנת לחקור אותו בדבר חלקו בעבירה ולקבל ממנו גרסה, אולם תהא אשר תהא גרסתו, העוררת סבורה כי לא יוכל לכרסם בתשתית הראייתית העומדת נגד המשיב בכל הראיות שפורטו לעיל. העוררת מוסיפה ומפנה לשתיקת המשיב לגבי לואיס, למעט בחקירה השניה שם מסר שהוא מכרו העסקי ממנו נהג לרכוש סחורה לייבוא. בהקשר מגעי המשיב עם גורמים באנגליה, המדינה מוסיפה כי המשיב שלח וקיבל הודעות טקסט ממספר טלפון באנגליה דקות ספורות לפני כניסתו לחנות לאחר קבלת המשלוח, ובחקירתו טען שאינו זוכר את הדברים, וכי ראה זו לא נזכרה בהחלטת בית המשפט.

ואחר הדיון בראיות, טוענת העוררת כי אין מקום לשחרור המשיב בחלופת מעצר בנסיבות הענין. לטענתה, חזקת המסוכנות הקמה בעבירות של יבוא וסחר בסמים לא נסתרה בעניינו של המשיב. עסקת יבוא של 5 ק"ג סם מעידה כי המשיב הוא חוליה ברשת עבריינית סמים בארץ ובחו"ל, ומכאן מסוכנותו. לכך מתווספת התרשמות שירות המבחן בתסקיר בדבר מסוכנות המשיב לאור מאפייני אישיותו, בלא הסבר כיצד יש במעצר הבית בבית אמו בת ה-68 כדי לאיין מסוכנות זו. לטענת העוררת, לא ניתן לתת במשיב אמון שיקיים אחר תנאי חלופת המעצר נוכח העובדה שביצע את העבירות על רקע חובותיו הכבדים, שכן מדובר בגורם סיכון נמשך.

9. בדיון לפני טען בא-כוח המשיב, כי התשתית הראייתית העומדת כנגד המשיב היא חלשה וכי הסיכוי לזיכוי גבוה. בטיעונו הצביע על החולשות העיקריות אשר לדידו קיימות בראיות. לטענתו, אין ראיה ישירה לכך שהמשיב הוא שהטמין סם בקונסולות, ואין לדעת מי עשה כן. גם אין ראיה שהסם הוטמן בהולנד ולא באנגליה. לואיס לא נחקר ולא נערך חיפוש בביתו על אף שהקונסולות נרכשו על ידו והוחזקו בביתו משך שבועיים. אשר לשוטרי משטרת אנגליה, הרי מהמזכר שערכו עולה שכלל לא תפסו את הסם בעצמם אלא קיבלו דיווח ממפעיל מכונת השיקוף שמסר להם שזיהה חבילה חשודה בשיקוף. המשיב מוסיף וטוען, כי עדי התביעה למעשה תומכים בגרסתו שלו, ולמשל דני מעיד שהיה צמוד אל המשיב כל העת בנסיעתם מהולנד ללונדון, ואבי מסביר כי להיטותו של המשיב לזרז הגעת המשלוח דנן, יותר ממשלוחים קודמים, נבעה מעלות החזקת המשלוח במכס. אשר לכדאיות העסקה הגיש בא-כוח המשיב פירוט העלויות וההוצאות, אשר לדידו מבססים כי העסקה היתה כדאית.

המשיב הוסיף וטען, כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט לשחררו בחלופת מעצר על סמך תסקיר שירות המבחן. לתמיכת טענתו הפנה לשני פסקי דין בהם נוכח חולשת הראיות הנסיבתיות שעמדו לחובת הנאשמים הורה בית המשפט על הגשת תסקיר והשבת התיק לבית המשפט המחוזי לשם בחינה האם יש מקום לשחרור בחלופת מעצר.

דיון והכרעה

10. לאחר עיון בדברים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

11. בשלב המעצר נדרש בית המשפט לבחון האם יש בראיות פוטנציאל להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי [2] (133, 145 (1996)). בית המשפט אינו נדרש לעמוד לצורך מעצר הנאשם עד תום ההליכים על משקלן של הראיות ומהימנות העדים, בחינה השמורה להליך העיקרי, אלא עליו לבחון האם קיים סיכוי סביר שעידודן של הראיות הגולמיות במשפט יוביל לביסוס אשמת הנאשם מעל לספק סביר [3] אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-21 (19.12.2013).

12. אף ראיות נסיבתיות, נפסק, עשויות לבסס תשתית לכאורית למעצר עד תום ההליכים, מקום שהן מצטברות לכדי מסכת ראייתית רצופה שיש בה פוטנציאל להרשעה, ושהסברי הנאשם אינם מחלישים את "התרחיש המפליל" העולה ממנה [4] מדינת ישראל נ' חיימוב (22.5.2014); בש"פ 898/15 אלי עזיז נ' מדינת ישראל (19.2.2015); בש"פ 2639/10 אלי פחימה נ' מדינת ישראל (14.04.2010)). בצד זאת נפסק, כי יש לבחון את עוצמת הראיות הנסיבתיות, ובמקרים בהם נמצאו בחומר הראיות פרכות מהותיות הגלויות על-פני הדברים ומחלישות משמעותית את חומר הראיות, על בית המשפט לשקול אם להימנע כליל ממעצר או להסתפק בשחרור הנאשם לחלופת מעצר [5] פייניאן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.4.2010); [6] ברי נ' מדינת ישראל, פסקאות 7 ו-9 (25.1.2011); ענין אברמוב, לעיל).

13. בית משפט קמא מצא, כי ישנן ראיות לכאורה כנגד המשיב, אולם סבר כי מספר חולשות עליהן הצביע מצדיקות שחרור המשיב לחלופת מעצר. המשיב מרחיק עוד יותר וטוען, כי מדובר בראיות קלושות.

14. לאחר בחינת הדברים איני סבור כי הראיות במקרה דנן הן "קלושות" כטענת בא-כוח המשיב, וספק בעיני אם הראיות אכן חלשות, כגרסת בית משפט קמא. אך מכל מקום, החולשות עליהן הצביע בית המשפט אינן מכרסמות בתשתית הראייתית במידה שהצדיקה שחרורו לחלופת מעצר, וזאת בשים לב לאופי העבירה המיוחסת למשיב ונסיבותיה ולמסוכנותו של המשיב.

15. אפתח בתשתית העומדת לחובת המשיב. בית המשפט פירטה בהרחבה ולא אדגיש אלא את עיקריה: המשיב יזם והוביל את עסקאות יבוא הקונסולות ודאג להוציאן לפועל אישית, תוך פיצול הרכישה לשתי מדינות על אף שמדובר באותן קונסולות, ותוך טרחה חריגה בטיסה להולנד לשם רכישת קבוצת הקונסולות הראשונה (חלף ביצוע ההזמנה מהארץ כפי שהזמין מאנגליה), וטיסה שניה לשם העברת הקונסולות בעצמו מהולנד לאנגליה (חלף משלוחן מהולנד לישראל), ואיחוד עם משלוח נוסף על-ידי מכרו באנגליה. כל אלה צעדים שהמשיב ביצע אישית, שאינם מתיישבים עם יבוא תמים של קונסולות משחק, ואשר לא זכו להסברים מצדו בהודעותיו במשטרה. לאלה מצטרפים להיטותו הרבה של המשיב לזרז את שחרור המשלוח בישראל, אשר באה לידי ביטוי בפניות יומיומיות שלו לבעל החנות לזרז את אנשי המכס והיותו הראשון לדעת ולבשר כי המשלוח שוחרר, וכן העובדה שתוך כדי הטיפול במשלוח נטל לעצמו קונסולה שזוהתה כשונה מאחרות.

16. לכך אוסיף את העלויות הכספיות הגבוהות הכרוכות במתכונת בה בחר המשיב לפעול. מבלי להיכנס לטענות בענין עלות הטיסות, השהיה והתחבורה בחו"ל, די שאצביע על בחירתו של המשיב לשתוק ולא להסביר בחקירתו מדוע לא פעל להקטין את הוצאותיו בעסקה ובחר לטוס פעמיים, על הזמן והטרחה והעלות הכרוכים בכך. הסברים אלה התבקשו נוכח היותו נתון בחובות כבדים, ונוכח העובדה שלשיטתו, לפי המסמך שהגיש בא-כוחו בדיון לפני, שווי הכנסתו מן העסקאות, במזומן ובקונסולות, עומד על כ-26,000 ₪.

17. הראיות האמורות חוברות לכלל תמונה הקושרת את המשיב לקונסולות המכילות את הסם, ומקימות פוטנציאל להרשעתו בהטמנת הסם בקונסולות בחו"ל, הגם שאין לכך ראיה ישירה, וזאת מטבע הדברים. כאן יצוין, כי במרבית הודעותיו במשטרה שתק המשיב במענה לכל השאלות המהותיות, ובהודעה היחידה בה מסר גרסה הכחיש קשר לסם וטען, כי לאחר הרכישה הסתבר שהחנות ממנה רכש בהולנד אינה מורשית להוציא סחורה אל מחוץ להולנד "משום בעיה טכנית" ולכן נדרש לאחד את הרכישה עם רכישה אחרת במדינה אחרת. בגרסה זו, הנטענת בלא ראיות, אין די כדי להפריך את העולה מן התמונה הראייתית בה פתחתי.

18. אשר לחולשות בראיות עליהן הצביע בא-כוח המשיב, הרי הן אינן הופכות את הראיות ל"קלושות", כטענתו. חקירתו של אזרח תושב מדינה זרה אינה נתונה בידי משטרת ישראל והיא מחייבת הליך מורכב של בקשה לעזרה משפטית מרשויות המדינה הזרה ("חיקור דין"). כמצוין לעיל, הצהירה בא-כוח המדינה כי רשויות החקירה פועלות לאשר חיקור דין כאמור. אשר לתפיסת הסם באנגליה, הרי כפי שצוין בהחלטת בית משפט קמא, ונתמך בראיות שהוגשו לפני, בבדיקת השיקוף נכח שוטר שראה את התכולה החשודה בתוך הקונסולה, וערך לה בדיקה ומצא כי מדובר בסם. אף הטענה כי לאורך כל מסעו של המשיב בהולנד ובמערב מהולנד לאנגליה היה "צמוד" אליו חברו דן ארליך, אשר הצטרף אליו על-מנת שהמשיב יוכל לשכור רכב באמצעות כרטיס האשראי שלו, אין די בה לכרסם במכלול המסכת שתיארנו הקושרת אותו להטמנת הסם בקונסולות, בעצמו או באמצעות אחר. אף הסברו של אבי כי המשיב היה להוט לזרז את שחרור המשלוח, יותר ממשלוחים קודמים, נוכח עלויות האחזקה במכס אינה משכנעת ואינה מכרסמת אף היא בתשתית הראייתית הנדרשת בשלב המעצר.

19. לכל האמור יש להוסיף התייחסות למסוכנות המשיב. עבירות סחר בסמים מקימות עילת מעצר סטטוטורית לפי § ל, התשנ"ו-1996, ומחייבות, ככלל, מעצר עד תום ההליכים, למעט מקרים חריגים. זאת, נוכח נסיון החיים המלמד כי קיים קושי לתת אמון בסוחר סמים לאור הפיתוי ל"כסף קל" מחד גיסא, והסיכון הגבוה הצפוי לחברה מהפצת הסמים מאידך גיסא (בש"פ 5715/06 אברהם נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (16.7.2006)); עבד רבה נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (7.3.2014)). בענין דנן מדובר ביבוא סם מסוכן מחו"ל, בהיקף גדול ובערך כספי גבוה, לפי תכנית ותוך הסתייעות בגורמים בחו"ל, כאשר ברקע הדברים עומדת העובדה כי המשיב נתון בחובות גדולים. שירות המבחן אמנם התרשם ממחויבות המפקחים שהוצעו בחלופת המעצר, אולם התרשמותו מן המשיב היתה, כי לא ניתן לשלול סיכון לפנייה לפתרונות בעייתיים ושוליים סביב צרכיו, וכי המשיב מקיים קשרים עם דמויות שוליים תוך קושי לגלות הבנה לאופן בו קשרים אלה עלולים לסכן אותו. בנסיבות הכוללות הללו, אינני סבור כי המקרה נמנה על המקרים החריגים בהם יש להעדיף שחרורו של המשיב בחלופת מעצר. אין צריך לומר, כי המשיב יוכל לשוב על בקשתו זו בהמשך, בהתקדם שמיעת הראיות, ככל שתקום לו עילה מתאימה לכך.

20. סוף דבר: הערר מתקבל. המשיב יוותר במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

ניתנה היום, ב' באייר התשע"ה (21.4.2015).

ש ו פ ט